

Monster av Patty Jenkins

Monolog

AILEEN

Jeg har alltid hatt lyst til å være med i spillefilmer. Da jeg var liten, trodde jeg på ekte, at en dag, kunne jeg bli en stor stjerne. Eller bare vakker. Vakker og rik som kvinnene på TV.

Ja, jeg hadde mange drømmer. Og jeg regner med at du kan kalle meg en romantiker, fordi jeg trodde virkelig at en dag, en dag ville det skje! Så jeg drømte om det i timevis. Etter hvert som årene gikk, lærte jeg å slutte og dele det med folk. De sa jeg drømte, men der og da, trodde jeg på det av hele mitt hjerte! Så hver gang jeg var nedfor, så rømte jeg inn i min egen verden, til mitt andre liv, hvor jeg var noen helt annen.

Det gjorde meg glad at alle disse menneskene ikke visste hvem jeg kom til å bli enda. Men en dag ville de alle se det.

Jeg hørte at Marilyn Monroe ble oppdaget i en kiosk, og jeg var sikker på at det kunne være sånn. Så jeg begynte å gå på byen som veldig ung, og jeg så alltid i hemmelighet etter hvem som skulle oppdage meg. Var det den fyren? Eller kanskje han her? Jeg visst aldri. Men uansett om de ikke kunne ta meg med hele veien, som Marilyn, så ville de av en eller annen grunn ha troa på meg. De ville se meg for hva jeg kunne bli og se på meg som vakker! Som en uslipt diamant. De ville ta meg med til mitt nye liv og verden, hvor alt ville være annerledes.

Ja, jeg levde sånn, lenge. Inni hodet mitt, drømmende. Det var fint. Men en dag, så var jeg ferdig med å leve sånn.